

Slunce živé zjevené

Vyšlo
a zazářilo temnotami,
zlaté a bílé,
zpívající o lásce,
nad mraky se usadilo.
Já pohlédl do tváře tomu světlu
a tam podoba člověka
a jeho šat bylo to světlo
a to světlo vycházelo z jeho hrudi.
On celý svět měl v rukou
a za ním pak krajina
a nad ní jako duha.
A on měl v levé ruce meč
a na tom meči nápis:
*"Mám mnoho tváří
a mnoho rukou
a má ruka je silná."*
A v pravé ruce kalich.
A on pravil:
*„Moudří z tohoto kalichu pijí,
nebo v něm život věčný jest.“*

Já napil se
a světlo z něj mne naplnilo,
jako příval větru, moře příboj,
nejdřív horko a pak zima,
takovou měl chuť ten nápoj.

Pak děly se velké divy,
zřel jsem anděly se stávat z lidí,
myš s kočkou se milovaly,
vskutku jako zázrakem,
se všechny stíny rozplývaly.

Pak viděl jsem andělů mnoho
a slávu velikou.
Nebe bylo otevřeno
a na něm Velký, Zářivý.
A on pravil:
*"Já jsem Zlatý a Bílý.
Kdo zná mou barvu,
zná i mé jméno.
Jdi k lidem
a řekni jim o tom kalichu a meči.
Řekni jim, že na nebi je láska veliká.
Až lidé zvednou zraky, uzří mne
a bude pokoj na zemi.
Pamatuj si dobře to, co jsi zde viděl,
a všechna tato slova,
neboť já vyliji ten kalich
a dám člověku život i světu.
Ta země duhová pak, to je země nová, jež vás
čeká."*

To, když jsem viděl,
jsem Boha chválil
a divil se té kráse
a říkal: "Jak chceš, Bože, tak staň se."